

BIJBELSTUDIES

LEVEN & LIJDEN MET CHRISTUS
RON VAN DER SPOEL

BIJBELSTUDIE 1

VEILIGHEID OF VERVOLGING

Door zijn geloof weigerde Mozes, toen hij volwassen werd, aangesproken te worden als zoon van een dochter van de farao. Liever werd hij even slecht behandeld als het volk van God dan dat hij vluchtig voordeel had bij de zonde; omdat hij uitzag naar de beloning waardeerde hij de smaad van Christus hoger dan de schatten van Egypte.

Hebreeën 11:24-26

We staan allemaal weleens op een tweesprong in ons leven waar we moeten kiezen welke kant we opgaan. Denk bijvoorbeeld aan een verhuizing, een andere baan, een relatie beginnen met iemand enzovoorts. Dat zijn cruciale keuzes die grote invloed hebben op hoe ons leven er de komende tijd uit gaat zien. Het lastige is dat we nooit precies weten hoe het dan verder zal gaan, wat de gevolgen van onze keuzes zijn. Daarom durven veel mensen ook geen grote stappen te zetten. Ze blijven in de situatie waarin ze nu zitten uit angst voor de onzekerheid die erbij komt kijken als je ingrijpende keuzes maakt. Liever in een benauwende situatie vastzitten dan risico's nemen en een stap vooruit zetten.

Voor wie in God gelooft, is dit toch echt anders. Als we voor een keuze komen te staan, kijken we niet alleen naar wat we achter moeten laten of naar wat ons nog te wachten staat, maar kijken we vooral naar onze hemelse Vader. Is de keuze die we maken tot Zijn eer? Is het een beslissing die God dient en onze naasten verder helpt? Want kinderen van God weten

dat bij iedere keuze die ze biddend maken God met hen mee zal gaan. De toekomst blijft onzeker, maar we lopen het onbekende tegemoet aan Gods hand. In dat geloof durf je keuzes te maken, ook als ze risicovol zijn.

Dat geloofsvertrouwen heeft Mozes ook. Hij oogt als een Egyptische prins, zijn toekomst aan het hof van de farao is een rijk en belangrijk leven. Alles wordt voor hem gedaan, het ontbreekt hem aan niets en je kunt het zo gek niet bedenken of het is beschikbaar voor hem. Wij kunnen ons die rijkdom en dat vereren van farao en zijn familie niet voorstellen, maar het was de machtigste en rijkste plek ter wereld waar Mozes opgroeide. Hij zou de rest van zijn leven in grote weelde kunnen doorbrengen, maar hij kiest iets anders. In Hebreeën 11:24 staat dat Mozes, toen hij volwassen werd, door zijn geloof in God weigerde als kleinzoon van de farao aangesproken te worden. Zijn natuurlijke moeder Jochebed had Mozes als baby en peuter opgevoed met het geloof in de God van Israël. En kennelijk is het zaad van de liefde voor God dat zij heeft gezaaid in zijn leven uitgegroeid tot een sterk geloof in God. Mozes is zo vol van God en heeft zoveel liefde voor Gods volk, dat hij een radicale keuze maakt. Hij kiest ervoor om alle comfort en luxe en vertrouwde van het Egyptische hof los te laten en zich aan te sluiten bij Gods volk dat zwaar onderdrukt en vervolgd wordt. Hebreeën 11:25 en 26 zegt dat hij liever lijdt met het volk van God dan geniet van de vluchtigheid van de zonde. Mozes heeft ontdekt

dat het leven met God een vrede in je hart geeft die geen enkel bezit of eer van mensen je geven kan. Hij beseft dat echte rijkdom in de relatie met de Here ligt en niet in een luxe leven. Hij weet ook dat leven met God en met Gods volk in zijn land betekent dat je het heel zwaar hebt, dat je als slaaf behandeld wordt, dat je je leven niet zeker bent. Maar Mozes gelooft dat dit Gods weg met hem is, dat hij zich moet aansluiten bij Gods beweging met Israël, ook al lijkt dat een doodlopende weg van vervolging en dood.

Het zijn precies deze keuzes waarvoor ook talloze christenen in landen met vervolging komen te staan. Het is voor hen heel eenvoudig om een normaal en rustig leven te leiden als christen zolang ze er maar voor zorgen dat niemand weet dat ze Jezus volgen. Ze gaan niet naar een kerk, sluiten zich niet aan bij een gemeente van Christus. Ze geloven in stilte en spreken met niemand over God. In hun omgeving zijn er ook christenen die het heel moeilijk hebben. Ze worden door hun burens en dorpsgenoten met de nek aangekeken. Overal waar ze komen worden ze uitgescholden of belachelijk gemaakt. Hun kinderen worden gepest op school, hun burens maken hen het leven zuur en de overheid dwingt hen extra belasting te betalen, de dhimmi, om hen zogenaamd te beschermen. Waarom worden zij vervolgd? Omdat ze ervoor hebben gekozen Jezus te belijden en getuigen van wie God voor hen is. Net als Mozes kiezen ze liever voor de 'smaad van Christus' dan voor een comfortabel leven, zonder openlijke keuze voor God.

Wij staan, op een heel andere manier, ook voor dezelfde keuze. In onze straat, op ons werk of in onze klas kunnen we heel onopvallend christen zijn. Als wij niet getuigen van Jezus als onze Heer zal niemand ons uitlachen of bespotten. Als we gewoon meedoen met de rest, vallen we zeker niet op. Maar waar we op grond van de Bijbel 'nee' zeggen waar iedereen 'ja' roept of andersom, daar worden we ter verantwoording geroepen. Als we andere prioriteiten blijken te hebben worden we daar zeker over bevraagd. Dan merken we opeens dat we er niet echt bij horen, bij de rest van de groep. De keuze waar wij regelmatig voor staan is of we buitenbeentje, vreemdeling, willen zijn door uit te komen voor ons geloof in God of toch liever meedoen met de anderen. Mozes koos voor God. Talloze vervolgte christenen wereldwijd doen dat ook. Wat doen wij?

GESPREKSVRAGEN

1. Wanneer stond jij voor een ingrijpende beslissing en hoe ging je daar toen mee om?
2. Als niemand weet dat je christen bent, zal niemand je erover aanspreken. Weten je burens, collega's of klasgenoten dat je met Jezus leeft? Hoe reageren ze erop?
3. Als je gelooft ben je een buitenbeentje, ook in ons land. Herken je dat?